

Nr 318.

Godkänd av första kammaren den 3 juni 1925.

Godkänd av andra kammaren den 3 juni 1925.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om undersökning angående monopolistiska företag och sammanslutningar dels ock i ämnet väckta motioner.

(Andra lagutskottets utlåtande nr 34.)

Till KONUNGEN.

Genom en den 6 mars 1925 dagtecknad proposition, nr 110, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om undersökning angående monopolistiska företag och sammanslutningar.

I sammanhang med berörda proposition har riksdagen till behandling förehåft två i anledning av densamma väckta motioner.

Med överlämnande av andra lagutskottets i ärendet avgivna, av riksdagen godkända utlåtande, nr 34, får riksdagen anmäla, att Eders Kungl. Maj:ts förslag icke i oförändrat skick av riksdagen antagits, men att riksdagen för sin del antagit följande

L a g**om undersökning angående monopolistiska företag och sammanslutningar.**

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

I fråga om företag eller sammanslutning, som avser produktion eller bearbetning av varor eller andra förnödenheter, handel, bankrörelse, försäkringsrörelse

eller transportverksamhet och som kan antagas vara av monopolistisk natur, äger Konungen, när skäl därtill äro, förordna, att undersökning, på sätt i denna lag sägs, skall äga rum till utredning rörande företagens eller sammanslutningens inverkan på pris- eller omsättningsförhållanden här i riket.

2 §.

Verkställandet av undersökning, varom i 1 § förmäles, skall uppdragas åt ämbetsmyndighet eller åt en eller flera särskilt förordnade sakkunniga och erfarna personer. Vid uppdragets utförande är ämbetsmyndigheten eller den eller de förordnade personerna att betrakta såsom särskild myndighet (undersökningsmyndighet).

Undersökningsmyndigheten äge, när så befinnes erforderligt, förordna ledamot av undersökningsmyndigheten eller, där undersökningens verkställande är anförtrott åt ämbetsmyndighet, tjänsteman hos denna myndighet eller ock, enligt av Konungen meddelade bestämmelser, annan person att vid visst tillfälle eller i visst avseende vara myndighetens ombud vid upplysningars inhämtande.

Närmare bestämmelser om undersökningsmyndighetens organisation och verksamhet meddelar Konungen.

3 §.

För fullgörande av sitt uppdrag må undersökningsmyndigheten förelägga den, vilken företräder, förestår eller leder företag eller sammanslutning, som är föremål för undersökning, eller företag, vilket ingår i sådan sammanslutning,

att för undersökningsmyndigheten eller av densamma utsett ombud hålla tillgängliga alla handelsböcker med tillhörande verifikationer samt övriga böcker och handlingar, vilka kunna lämna upplysning om företaget eller sammanslutningen;

att bereda undersökningsmyndigheten eller dess ombud tillträde till samtliga anläggningar och lokaler, vilka användas för företaget eller sammanslutningen;

att meddela undersökningsmyndigheten eller dess ombud alla de upplysningar angående företaget eller sammanslutningen, som av myndigheten eller ombudet äskas.

Vad sålunda stadgats innebär icke skyldighet att röja yrkeshemlighet av teknisk innebörd.

Undersökningsmyndigheten äge kalla upplysningsskyldig att för upplysningsavgivande personligen inställa sig inför myndigheten.

4 §.

Därest det på grund av särskilda omständigheter finnes vara för undersökningens fullföljande erforderligt, må undersökningsmyndigheten förelägga jämväl annan än den, som jämlikt 3 § är upplysningsskyldig, att, på sätt i nämnda paragraf är stadgat, i visst avseende meddela upplysning, som där sägs. Dock må ej föreläggas den, som är anställd hos företag eller sammanslutning i annan egenskap än i 3 § avses, att meddela upplysning angående

företaget eller sammanslutningen, med mindre tillfälle lämnats den, som företräder, förestår eller leder företaget eller sammanslutningen, att i samma avseende uttala sig.

5 §.

Undersökningsmyndigheten äge utsätta vite vid meddelande av föreläggande eller kallelse enligt denna lag samt fälla till sådant vite.

6 §.

Över beslut, som av undersökningsmyndigheten på grund av denna lag meddelas, må klagan föras hos Konungen inom den tid, som för överklagande av förvaltande myndigheters och ämbetsverks beslut är stadgad.

7 §.

Till undersökningsmyndigheten inkomna handlingar, från myndigheten utgångna skrivelser samt hos myndigheten förda protokoll och anteckningar må utlämnas endast såvitt de icke röra affärs- eller driftförhållande eller, i den mån dylik handling är av sådant innehåll, med Konungens särskilda tillstånd eller efter det *tjugufem* år förflutit från handlingens datum.

I fall, där Konungens tillstånd, enligt vad nu sagts, erfordras för utlämnande av redogörelse eller förslag, som undersökningsmyndigheten ingivit till Konungen, eller av annan handling, skall, innan Konungen låter handlingen offentliggöras, tillfälle lämnas vederbörande företag eller sammanslutning att avgiva yttrande i ärendet.

8 §.

Har någon i fall, som avses i 3 eller 4 §, mot bättre vetande lämnat oriktig uppgift, straffes med böter från och med sjuttiofem till och med femtontusen kronor eller, där omständigheterna äro synnerligen försvårande, med fängelse i högst sex månader.

Samma lag vare, där någon, som har eller haft att taga befattning med undersökning enligt denna lag, i vidare mån än som kan anses erforderligt för uppdragets fullgörande yppar affärs- eller driftförhållande, varom han under sin verksamhet i eller för uppdraget erhållit kännedom, eller där han begagnar sig av sådan kännedom för att bereda sig eller annan fördel eller för att göra skada.

Å förbrytelse, varom i andra stycket sägs, äge allmän åklagare tala allenast efter angivelse av målsäganden.

9 §.

Då vid domstol förekommer mål om förbrytelse, varom i 8 § sägs, må domstolen, därest målets offentliga handläggning finnes kunna för någon medföra skada genom yppande av affärs- eller driftförhållande, på begäran av denne förordna, att målet skall handläggas inom stängda dörrar.

10 §.

Böter och viten, som ådömas enligt denna lag, tillfalla kronan. Saknas tillgång till fulla gäldandet av böter eller vite, skall förvandling ske enligt allmänna strafflagen.

11 §.

Den, som enligt 3 eller 4 § på kallelse inställer sig inför undersökningsmyndigheten, äge att därför uppbära ersättning enligt grunder, som fastställas av Konungen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1925.

Stockholm den 3 juni 1925.

Med undersåtlig vördnad.
